

Sygn. akt III KZ 63/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz

w sprawie **D. G.**

skazanego z art. 207 § 1 k.k. i 209 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 28 października 2013 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie przewodniczącego XI Wydziału Karnego Odwoławczego
Sądu Okręgowego w L.

z dnia 26 lipca 2013 r., sygn. akt XI Ka [...],

o odmowie przyjęcia osobistej kasacji skazanego od wyroku tego Sądu

z dnia 13 listopada 2012 r., XI Ka [...],

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

W zażaleniu na powyższe zarządzenie skazany wnosił o jego uchylenie i wyznaczenie innego obrońcy z urzędu w celu sporządzenia kasacji, a nadto kwestionował sprawstwo przypisanych mu czynów i sposób procedowania Sądów obu instancji.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie mimo, że w toku postępowania okołokasacyjnego wydane zostało w dniu 12 czerwca 2013 r. zarządzenie z użyciem niewłaściwej formuły, odnoszącej się do wniosków skazanego o wyznaczenie mu kolejnego obrońcy z urzędu dla sporządzenia i wniesienia kasacji. Brak podstaw do wyznaczenia kolejnego adwokata do rozważenia celowości podjęcia wskazanych czynności procesowych winien skutkować odmową

wyznaczenia obrońcy, a nie pozostawieniem wniosków skazanego bez rozpoznania (k. 627). Odczytując jednak to zarządzenie przez pryzmat dyspozycji art. 118 § 1 k.p.k., jako odmawiające wyznaczenia kolejnego adwokata i analizując treść uzasadnienia niniejszego zażalenia, stwierdzić trzeba, że nie zawiera ono argumentów, które mogłyby podważyć trafność decyzji procesowej o odmowie wyznaczenia innego adwokata dla zbadania podstaw do wniesienia kasacji. Należy brać tu pod uwagę, że skazanemu została wymierzona kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Kasacja strony mogłaby zatem opierać się tylko na zarzucie uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k., czyli wystąpienia tzw. bezwzględnych powodów odwoławczych. Wyznaczony w tej sprawie obrońca takich przyczyn nie doszukał się. Skazany nie wykazał niedbałości obrońcy w podjętych przez niego czynnościach w tym zakresie.

Pozostaje więc stwierdzić, że postępowanie upoważnionego sędziego Sądu odwoławczego, także dalsze, w tym zaskarżone, nie było dotknięte mankamentami, które uzasadniałyby uwzględnienie żądania skazanego. Po stwierdzeniu przez obrońcę z urzędu o braku podstaw do wniesienia kasacji, skazany miał 30 dni na ustanowienie obrońcy i złożenie przez niego kasacji (k. 608). Skazany uzyskał jeszcze 7 dni na dokonanie tych czynności po wezwaniu go do usunięcia braków swojej kasacji (k. 633).

W myśl art. 536 § 2 k.p.k., kasacja, która nie pochodzi od wymienionych tam podmiotów kwalifikowanych, musi być sporządzona przez adwokata lub radcę prawnego. Skazany w określonym terminie tego wymogu nie spełnił.

Dlatego zaskarżone zarządzenie okazało się zasadne, a zażalenie nie mogło być uwzględnione. Poza uwagą Sądu musiały pozostać twierdzenia zażalenia kwestionujące sprawstwo przypisanych czynów, albowiem taki środek zaskarżenia nie może zastąpić kasacji ani spowodować merytorycznego rozpoznania sprawy.